

bringsforslag har ganske den samme Hensigt. — Mod Endringsforslagene under Nr. 3, 4, 5 og 6 har jeg ikke Noget at erindre; de ere vist meget rigtige. — Det under Nr. 7 stillede Endringsforslag udtrykker den samme Tanke som den, der nu findes i § 3 sidste Punktum, men paa den Maade, der er den sædvanlige; saaledes som det nu staaer, er det ikke noget godt Sprøg. Under Nr. 8 er det foreslaaet, at dette Punktum skal udgaae; men jeg vil dog ansee det for rigtigere, at denne almindelige Lovbestemmelse bliver staaende, og at altsaa Endringsforslaget under Nr. 8 ikke bliver taget tilfølg. — Mod Endringsforslagene Nr. 9 og 10 har jeg Intet at erindre. Derimod er Endringsforslaget til § 9 under Nr. 11 ikke rigtigt. Det er blevet overseet ved dette Endringsforslag, at der findes en Forkyndelse Sted af Kjendelsen. I § 4 hedder det nemlig: „Der som nogen af de Afgifts- eller Øbelsærligtlige hverken møder personlig eller ved Befuldmægtiget, da kan Afsløsningen af den ham vedkommende Øbelse besluttet afgjøres ved Commissionens Kjendelse, som derefter ved Stævningmændene blive at forkynde ham.“ Der er altsaa en Forkyndelse i visse Tilfælde af Kjendelsen, og derfor kan det sidste Punktum af § 9 ikke vel udgaae. — At Lovens Titel forandres, som foreslaaet under Nr. 12, anseer jeg som en Selvfølge. Jeg kan saaledes ikke have Noget at erindre mod de stillede Endringsforslag, medens jeg dog maa foretrække det af mig under Nr. 7 stillede for det, som er opført under Nr. 8, og tillige maa fraraade det, der findes som Nr. 11.

J. A. Hansen: Da der her i denne Lov bestemmes, ligesom tidligere i forskellige andre Afsløsningslove, at Formanden for Taxationscommissionerne bestilles af Indenrigsministeren, vil jeg tillade mig at henstille til den ærede Minister, om det ikke kunde være rigtigt ved Udførelsen af selve Loven at gjøre, som i sin Tid blev forholdt, da Hverieafsløsningsloven udkom, nemlig at Indenrigsministeren meddeelte en Veiledning — det blev kaldt en Instrux — for Commissionen og navnlig for dens Formand med Hensyn til Udførelsen af disse Forretninger. Det er jo vist, at en saadan ikke kan have Lovskraft, men paa den anden Side

formener jeg dog, at den maa have stor Betydning, navnlig for den Formand, som af Ministeren blev udnævnt. Jeg er kommen til at antage denne Fremgangsmaade for ønskelig ved at see, hvorledes en Formand kan føre en saadan Forretning. Jeg har fornødig været valgt som tredje Medlem af en Taxationscommission med Hensyn til Duebrødre Klosters Gods, ifølge Loven for offentlige Stiftelses Godsers Overgang til Arvesætte, og den Maade, hvorpaa Formanden der ledede Forhandlingerne, troer jeg burde forandres ved en Meddelelse fra den ærede Indenrigsminister; thi det er klart, at naar en saadan Commission skal forhandle, maa det være forudsat, at der virkelig forhandles mellem alle tre Commissionsmedlemmer, saaledes at ikke to af dem under selve Forhandlingen, efterat Commissionen er sat, forhandle hemmeligt mellem sig, uden at det tredje Medlem bliver vidende om, hvad der mellem dem forhandles, og Formanden saa siger, at nu ere de to Medlemmer enige, vil nu det tredje Medlem behøge at erklære, om han tiltræder Taxationen, og det uden at der er givet ham nogen Leilighed til at udtale sig, forinden den endelige Bestemmelse er vedtagen af de to andre Medlemmer. Dette troer jeg er en Fremgangsmaade, der modvirker Hensigten med Forhandlingen i disse Taxationscommissioner. Jeg spurgte, om der ikke kunde forhandles nærmere, men der blev svaret: Nei, vi ere enige; vi ere komne til vor Bestemmelse efter et fast Princip — det blev mig ikke meddelt, hvilket dette Princip var — og enhver Forhandling vil ikke føre til Noget, da vi holde os til dette Princip. Jeg lod da tilføre Protokollen, da jeg strax paa vedkommende Parts Begne forlangte en Overtaxation, at den store Forskjel, der var mellem Fleertallets og Mindretallets Taxation hidrørte fra, at der ingen Forhandling havde kunnet finde Sted om, hvorvidt man kunde nærme sig hinanden mere og mere. Det forekommer mig nu ogsaa, at naar der bliver Tale om, hvem der skal bære Omkostningerne ved Overtaxationscommissionen, maa den Part, der har tilbudt at underhandle nærmere, men som er bleven afvist, være fri derfor. Jeg skulde ikke her have fremført dette, dersom det ikke var blevet ført til Forhand-